

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Iulie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarchie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în care li-s'a trimis și-arul până acuma.

Administrațiunea și-arului

„Tribuna“.

Întărirea triplei alianțe.

Împăratul Germaniei a părăsit teritoriul Marii-Britanii și e pe cale a se reîntoarce în împărăția sa. Nu pentru întâia dată a trecut Wilhelm II. canalul. În cei doi ani din urmă el fost în două rânduri oaspele reginei Victoria. Însă ambele acele vizite împărătesci au avut un caracter mai mult familiar, vizite schimbate între curțile germane și engleze înrudite. De astădată împăratul german a vestit înainte, că visita sa privește pe poporul englez. Și astfel a fost și primit în Londra cu multă însuflețire și cu pompă neobișnuit de mare. Ca totdeauna la asemenea ocaziuni și de astădată s'au ținut discursuri și dintr-o parte și dintr-alta. Împăratul german a preamărit amicitia ce leagă poporul german cu cel englez, a accentuat îndeosebi binecuvântările păcii și a declarat, că misiunea prezentului e de a sprigini problemele mari ale civilizațiunii și ale progresului.

În ceea-ce privește importanța politică a acestei călătorii ea se aprățiază în diferite chipuri. Scirile, care

trec cu asemenea ocaziuni în țiaristică, sunt adese-ori întemeiate mai mult pe combinațiuni decât pe fapte. Pentru aceea nici nu avem nevoie de a ne ocupa îndeosebi cu ele, ci ne mulțumim cu înregistrarea faptelor netăgăduite.

Un fapt netăgăduit e, că cu ocaziunea acestei călătorii poporul englez a dat dovezi de mare simpatie față cu politica de pace a triplei alianțe. Ori s'au încheiat tractate între Anglia și celelalte puteri, care constituie tripla alianță, ori nu s'au încheiat, guvernul împreună cu poporul englez s'a declarat în mod lămurit și pronunțat, că Anglia va sta totdeauna pe partea acelor puteri, care voese pacea. Și această declarațiune este un mare câștig, pe care nici presa franceză și nici cea rusească nu poate să-l ascundă, deși ea își dă destulă silință de a reduce importanța călătoriei împăratului german la un minim. Îndată-ce Anglia se alătură pe partea triplei alianțe, combinațiunea unei alianțe ruso-franceze devine un factor, cu care politicesc nu se mai socotesc. Seta Francezilor după revanșă se mai domolește cu câteva graduri, ear' Rusia va trebui să-și mai tragă încă odată seama despre modul realizării politice sale în Orient. Alăturarea Angliei lângă tripla alianță nu va pute împedea războiul, dar' în tot cazul ea contribuie la aminarea lui, ceea-ce se traduce în limba politică convențională de astăzi cu asigurarea păcii.

Noi, atât ca cetățeni ai monarchiei austro-ungare, cât și ca Români, nu putem decât să ne bucurăm de acest rezultat politic obținut. Monarchia noastră, care pentru dezvoltarea sa are atâtea trebuințe de pace, ajunge prin întărirea triplei alianțe la o pozițiune mai sigură în afară. Astfel ea va pute să desfășure și în lăuntru pentru consolidarea statului pe baze sănătoase și trancine mai multă energie. Împregiurările politice, sub care ne aflăm noi Români și care ne dau nouă atâtea cauze binecuvântate de a fi nemulțumiți și de a ne plânge, nu sînt decât nise consecuențe ale unui period de slăbire în afară, ce a trebuit să îndure monarchia noastră. Prin urmare tot ceea-ce va contribui la întărirea pozițiunii din afară a monarchiei noastre, trebuie să aibă efectul seu și asupra împregiurării din lăuntru ale statului. E o imposibilitate, ca o mo-

narchie tare să sufere între popoarele ce o constituiesc raporturi, care sînt isvorul unei adînci nemulțumiri și conținute frământări. Aceste raporturi trebuie să înceteze și vor și înceta cu cât vața și puterea monarchiei noastre în afară va sporii.

Dacă Rusia e a se considera ca statul, care nu privește cu ochi buni la tripla alianță și întărirea ei, cu atât mai mult politica Rusiei va trebui privită de o politică ce se lovesce de politica monarchiei noastre, ear' încât pentru noi Români putem declara Rusia de-a dreptul de dușmanul nostru. Politica rusească nu poate să îngăduiească consolidarea unui stat român la gurile Dunării-de-jos, fiindcă acesta o împedea atât în realizarea scopurilor sale, cât și la ajungerea țelului ei politic, fixat nu acum, ci de veacuri întregi. Ear' Români, neputînd susține statul lor propriu național, sînt lipsiți de centrul firesc și necesar al dezvoltării lor, și trebuie să peară mai curînd sau mai târziu ca popor cu aspirațiuni naționale. Între Rusia și între Români stau interese atât de mari la mijloc, încât ele nu pot fi înlăturate decât cu puterea. În ce privește puterea, România nu se poate măsura cu Rusia. Prin urmare românismul, dacă e să aibă viitor, trebuie să se pună sub scutul acelor mari puteri, care se pot măsura cu Rusia și care și ele au un mare interes, ca poțtele de expansiune ale Rusiei să găsească în calea lor o stîncă puternică: statul român consolidat. Dacă Români din regat sînt constrînși prin chiar interesele statului lor și ale românismului a accepta o asemenea politică, e cu puțință, ca țării lor risipiți prin alte state să umble pe alte căi? E cu puțință, țicem, ca Români din monarchia austro-ungară, abstrăgînd chiar dela lealitatea lor seculară, să socotească cu slăbiciunile secetoare din țeara lor și să caute după un sprigin al cauzei lor în cercuri politice, care după firea lucrului trebuie să fie dușmănoase și monarchiei noastre și românismului deopotrivă? O politică a Românilor austro-ungari, care s'ar pune pe o basă ce ar sta în contradicțiune și cu politica monarchiei și cu politica României, ar trebui să fie o politică nechibzuită și păgubitoare cauzei noastre.

Întărirea triplei alianțe dar' așa precum ni-se prezentă ea în urma călătoriei împăratului german la Londra,

o putem socoti fără doar' și poate de o garanție mai mult pentru dănuirea păcii europene și pentru o deslegare favorabilă a cestiuilor ce ne preocupă îndeosebi pe noi Români.

Corupțiunea în Ungaria.

În ședința de Joi a casei deputaților din Budapesta s'a continuat dezbateră specială asupra titlului legii de reformă administrativă. Au mai vorbit cinci deputați kossuth-isti, nici unul din ei nu s'a ocupat însă cu obiectul de sub dezbateră sau preste tot cu proiectul de lege. Dintre toate mai remarcabil este discursul deputatului Carol Eötvös. El s'a silit a și dovedea prin date cele susținute în discursul seu din dezbateră generală, anume, că presa guvernamentală este plătită din venitele statului și că la construcțiile de căilor ferate vicinale funcționarii publici primesc mituire.

Cele dișe de vorbitor în afacerea din urmă le înregistrăm și noi, fiind caracteristice la judecarea stărilor de lucruri din țeară.

Între altele a povestit Eötvös foarte pe larg istoricul construirii căii vicinale Pojon — Stein a manger, țicînd, că comitelesuprem al comitatului Eisenburg, C. Rado a fost plătit la această construcție. La început s'a contractat construcția cu o firmă de bancă din Viena, care s'a obligat a plăti comitelui-suprem Rado, concesionarul căii vicinale, pentru ostenelele sale și drept despăgubire a cheltuelilor avute, 40.000 fl. Șeful firmei a murit apoi, ear' autoritatea orfană, în numele minorilor rămași, s'a opus satisfăcării acestui obligăment, ear' contractul a fost nimicit.

Pe urmă s'a făcut un nou contract cu o firmă din München, care s'a obligat să pună la dispoziția comitelui-suprem 30.000 fl., din care 8000 fl. s'au restituit comitatului pentru cheltuelile cu trasarea drumului, 7000 fl. s'au folosit pentru alte cheltueli, ear' 15.000 fl. i-a primit comitelesuprem *ad personam* pentru cheltuelile și ostenelele sale. Acest contract a fost efectuit în toate punctele sale. Din isvor neautentic, dar' bine informat a aflat oratorul, că comitatul Eisenburg nici până astăzi nu a primit cele 8000 fl., ear' comitelesuprem a fost dispensat dela plătierea acțiunilor fundamentale în preț de 10.000 fl.

Dacă comitelesuprem capetă atâtea pentru ostenelele sale, nici nu e mult, dar' este mare

deosebire între ostenelele unui om privat și ale unui funcționar public. Vorbitorul cere instituirea unei comisiuni parlamentare sau a unei comisiuni de experți, care să stabilească măsura de participare admisibilă a funcționarilor publici la clădirea căilor ferate vicinale și să cerceteze și cazul special de sub întrebare. Dacă cabinetul este aplicat să primească această propunere, vorbitorul cu plăcere îi va pune la dispoziție și date relative la alte comitate.

Ministrul Baross, intrînd în sală tocmai precînd Eötvös a terminat, țicîce, că se bucură, că a venit pe tapet afacerea căilor vicinale, că se să lămurească și se să nu se producă despre ele o impresiune rea în străinătate, de unde vin cele mai multe parale la finanțarea acestora. Mai departe accentuează, că el pune mare preț pe aceea, ca concesiunile prealabile să fie date oamenilor publici, deputaților și funcționarilor, căci persoana concesionarului este oareș-cum garanția întreprinderii. Ce se ține de cazul special trebuie ascultată și partiția interesată, dar' ministrul declară de pe acum, că nu-l ține capabil pe comitelesuprem Rado de fapte abusive. Pe Eötvös îl provoacă să-și arete toate datele și încheie, că în interesul parlamentarismului este regretabil, că se susțin acuse, care nu se pot dovedi.

Eötvös ia cuvîntul să replice, dar' deputatul Kubinyi îl intrerupe cu cuvintele: „D-ta calumniezi!“ (Larmă mare în stînga extremă.) Eötvös strigă agitat: „Rog pe dl president să-mi dea satisfacție pentru această insultă!“

Presidentul chiamă pe Kubinyi la ordine.

Eötvös vorbește mai departe, dar' o voce îl intrerupe eară: „Nu vorbești adevărul!“

Eötvös: Pe dl care a intrerupt nu-l cunosc.

Încheie apoi țicînd, că pentru ofensele neîntrerupte ale partidului liberal face responsabil pe conducătorul partidului, pe ministrul-president. (Protestări în dreapta.)

Presidentul: În casa aceasta fiecare este responsabil pentru sine. Am chemat pe dl deputat la ordine, atîta este de ajuns.

Eötvös: Sînt mulțumit cu declarațiunea dlui president. Știu ce am să fac, cînd voi eși în publicitate. Repetă cererea, ca să se emită o comisiune parlamentară sau una de experți.

Kubinyi roagă pe Eötvös și casa de iertare pentru expresiunea folosită și țicîce, că i-a scăpat în agitație, fiindcă și el a fost funcționar public și a văcut huluindu-se corpul de funcționari, în care el a servit cu credință.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Memoriei lui Michail Kogălniceanu.

De nou, frumoasă Românie,
Începe 'n doliu fruntea ta:
După Brătian, Kogălniceanul
Se duse la odihna sa;
Ca două stele 'ntr-o lumină,
Ce 'nserinară cerul tîu,
Un suflet mare 'n două piepturi,
Jurate într'un sfînt credeu.

Iubirea țării focul sacru,
Ce încăldea viața lor,
Mărirea ei sublima țintă,
Privind departe 'n viitor:
A stringe frații din risipire,
A rumpe lanțul de eloși,
Din somn a descepa poporul,
Din robi a face patrioși!

Moldova ași și Muntenia
Se 'mbrățișează 'ntru dureri;
Prin lacrimi însă le vestesc
Un ânger blînd de mîngăieri:
Ai a mbelor au fost eroi,
Și V'au încins cu un amor,
A ambelor, nedespărțit
Să fie și-amintirea lor!

Păstrează dar', o Românie,
Memoria lor tesaur sfînt:
Cine-a trăit ea ei, nu moare,
De-și apune în mormînt!
O ține sus stîndardul, care
Pre ei pre ambii intrun;
Și-atunci, mărită Românie,
Și mai mărită ai să fi!

Eugen Silvan.

În memoria unui mare și nemuritor istoric.

Poporul român și în special regatul României a pierdut în decurs mai puțin de două luni pe cei mai distinși, pe cei mai populari, pe cei mai însemnați bărbați de stat din țările noastre. Nemuritorul Ioan Brătianu și în veci neuitatul Michail Kogălniceanu nu mai sînt.

Întemeietorii actualului regat român și cei mai luminați consilieri ai tronului român au încetat de a mai fi. Golul ce au lăsat după sine acești doi geniali bărbați ai românismului nu o să fie ocupat încă mult și necalculat timp.

Parlamentul român, senatul român, regatul român, întreg neamul român este în doliu. Trebuie să plîngem în aceste țile, trebuie să jelim, supunîndu-ne dispozițiunilor înaltei provădînte.

Sînt cu mult mai neocompetent; sînt cu mult mai nevrednic, decât să mă încerc barami a schița viața și activitatea celor mai însemnați doi bărbați de stat ce a avut România în timpul unirii principatelor române. Viața lui Brătianu și a lui Kogălniceanu este fundamentul regatului român de azi.

Am plîns, am fost și sînt neconsolat prin moartea marelui Brătianu, plîng neconsolat azi în zidurile prisorii, cînd firul telegrafic îmi anunță deprimătoarea veste despre încetarea din viață a genialului Michail Kogălniceanu.

Plîng cetind „Cronicele României“ sau „Letopișetele“ genialului Michail Kogălniceanu. Hrănit de suctul științei lui; admirînd munca

lui; aplaudînd isbîndile lui politice mă închin cenușei ce a purtat un suflet atât de mare.

Nu ca să mi-se impute, dar' încă din cei mai juvenili ani am studiat și am urmărit activitatea politică și literară a nemuritorilor C. A. Roseti, Ioan Brătianu și Michail Kogălniceanu. Vieța lor, faptele lor, geniul minții lor trebuie să fie pentru generațiunea tînără de azi și viitoare parul de viie, prelungă care să se învîrte ori-ce idee și ori-ce lucrare.

Încăntat privește pe nemuritorul Michail Kogălniceanu, după-ce și în trecut și cu ocaziunea cînd D-șeu a voit, ca să nu mai fie între noi, s'au scris și se scriu multe date necorespunzătoare adevărului relativ la data nașcării lui, profit de ocaziune, ca să descoper adevărul chiar după propria sa descoperire. Nu o fac aceasta din motivul, că alții nu ar scri mai bine decât mine toate aceste, ci cele-ce le scriu le împărtășesc pentru-că vîd, că mulți din ușurătatea unuia încep a fi seduși.

La pag. XIII din Letopișetele Moldovei și României tomul I, edițiunea II, în prefața cetim o notiță de multă valoare, în care se țicîce: „Nu-mi place a vorbi de nime; astă „dată însă; să-mi fie permis de a țicîce două cuvinte despre persoana mea. Unele colecțiuni biografice și câteva cîlindare au bine-voit a descrie și viața mea. Nu mă voi pune a îndrepta erorile comise în privința actelor mele politice; dar' voi îndrepta eroarea în privința nașcării mele, pe care unele din scrierile mai sus citate o fixează în anul 1807 sau 1809.

„Constat, că nu sînt atât de bătrîn. „Din ceasloval părintelui meu culeg însem-

„narea scrisă chiar cu mâna sa, din care rezultă, că sînt născut în Iași la anul 1817, luna Septemvrie în șese.

„Tatăl meu a fost vornic Ilie Kogălniceanu; mama mea a fost soția sa Catina, născută Stavillă, familie românească din Basarabia. De pe tată și de pe mamă, din moși și stramoși mă fălesc dară, că sînt Român moldovan, și recunosc, că familia mea nu a căutat nici-odată originea sa în țeri și în neamuri străine!“

Care va să țicîce, adevărul este constat prin însași mărturisirea iubitelui nostru adormit în Domnul. Este ușor de înțeles, pentru-ce dar' și azi oamenii scriu data nașcării la a. 1806, ca spre exemplu țiarul „Timpul“. Pentru-ce tot asemenea studiasem și eu ca gimnasist; și pentru-ce tot asemenea susținură mulți alții ca adevărată dată a nașcării lui Michail Kogălniceanu anul 1806.!? Pentru-că mai întîiu s'au cetit nise „cîlindare“ decât „Letopișetele“ scrise de dînsul. Pentru-că mulți sînt între noi, care numai din auzite știu, că există „Letopișetele“ lui, și că, — cu durere o mărturisesc, — numai după spusese altora știu, că a trăit un Michail Kogălniceanu“.

Dacă noi, care ne mișcăm sub influența marilor și nemuritorilor nostri bătrîni, care țicîce și dispar ca nise meteori, nu ne vom interesa a le cunoaște viața și activitatea lor; dacă nu ne vom interesa a cunoaște trecutul nostru istoric cu toate evenimentele ce ne leagă de originea noastră, atunci se nu ne cuprîndă nici o mirare, dacă exclamăm, că nu e cine să le ocupe locul.

Oamenii luminați; genii prevădători a avut totdeauna neamul românesc. Nu amintesc numele cele strălucite istorice, care ca

scriitori sau ca capete încoronate au trecut în nemurire prin doine și cîntece, dar' cetînd scrierile bătrînilor Cronicari români, aflăm nume, care nime nu le mai pomenesec astăzi, decât cetitorul, care se interesează de relevările Cronicarilor. O mărturie mai competentă nu poate fi pentru noi decât Cronicarul Miron Costin.

În „Miron Costin, opere complete“ de V. A. Urechie, tomul I, pag. 560 cetim despre doi mari bărbați de stat români pe timpul lui Vasile Lupul, adevc pe timpul cînd acesta era să-și mărite pe fiica sa Măria după Radzivil, „om de casă mare din Cnezia Litvei“, cî în contra acestei căsătorii erau mai „ales Toma Vornic și Iordache Visternicul, care capete ca acele deabia de a avut cîndva această țeară sau de va mai avă“.

Tot asemenea se pronunță acest mare Cronicar despre logofătul Stefan, pîrcălab de Soroca (pag. 591), care pe vremea lui Vasile Lupul fu omorît în mod mișelesc de oamenii lui Stefăniță păharnicul.

„Om de mirat (logofătul Stefan) la înțregimea lui de sfaturi și de înțelepciune, cînt pe acele vremi abia de era pămîntean de potri va lui, cu care și Vasile Vodă, singur deosebi de boeri făcea sfaturi și în multe „ceasuri voroavă, așa era de deplin la hire. „Ear' la statul trupului seu era gîrbov, ghiebos, și la cap cucuiat, cînt puteai să țicîce, că „este adevărat Esop la chip“.

Aceste nume ilustre amintite de Cronicar, nu sînt de toate țilele. Dar' precăt sînt de ilustre, pe atîta sînt astăzi și de uitate. Abia ioc-colo, câte un cetitor de istorie le admiră agerimea minții și direcțiunea politică ce au dat țerii lor.

Ministrul Baross declară încă odată, că nu-l ține pe comitele-suprem Rado capabil de faptele, de care este bănuț. Rado are cele mai mari merite la clădirea liniei vicinale de sub întrebare. Altcum va cerceta cazul și va comunica casei rezultatul. Comisiunea parlamentară nu este necesară, ci guvernul va lucra sub responsabilitatea sa.

Ministrul-president Szapary declară, că amenințările lui Eötvös nu-l vor abate dela împlinirea datoriței. El nu se ascunde după spatele nimerei.

Eötvös mai vorbește odată foarte agitat și ține, că însuși Rado i-a dat datele despre această afacere.

Pázmandy spune, fiind casa foarte neliniștită, că mai sînt și alte date relațive la această cale vicinală. Unei persoane, care a murit de stunci, i-s-au dat 90.000 fl., altele 26.000 fl.

Ministrul Baross provoacă și pe Pázmandy să-și arete datele, căci numai amenințarea cu ele nu folosește nimic. După aceste s'a suspendat ședința.

Inmormentarea lui M. Kogălniceanu.

Iași, 3/15 Iulie 1891.

S'a ȳis, că omul nu e nici-odată filosof în țara lui, adevă în locul nașterii sale. Ieșenii au ținut să dea cea mai mare desmințire acestui proverb față cu ilustrul răposat. De mai multe țile se fac pregătiri preste pregătiri, programe preste programe, se iau măsuri preste măsuri, ca înmormentarea aceluia, care a vorbit mai cel dintîiu Moldovenilor de libertate și unire, să fie deamănă și de tota capitală a Moldovei și de Kogălniceanu. De câteva țile earăși se aștepta corpul, dar' el nu mai sosia. Era în fine să sosească Lunii, dar' o scire a anunțat, că mai este întârziere de o țil. Această schimbare de scire ne aduce aminte călătoria fostilor domni reglementari, care erau așteptați în vre-un oraș: venia o stafetă în fuga mare, care anunța, că vine, apoi preste o jumătate de oară altă stafetă, care anunța, că nu vine, și astfel se petrecea de multe-ori o țil întreagă. Cu această ocaziune însă s'au trecut trei țile.

Causa întârzierii se da ăntău inundațiilor din Galiția și ruperii unor poduri, dar' până în fine s'a constatat, că corpul nefiind trimis cu trenul de pasageri și nefiind însoțit decât de nise străini, care nu aveau nici un interes de a grăbi mersul, autoritățile dramurilor de fer pe unde a trecut nu prea s'au prăpădit cu firea de a scil ce conține acel cosciug.

Dar' în sfirșit corpul a sosit Marți, cu toată această negligență. El a fost depus în catedrală cu ceremonialul prevăduț în program. În urma acestei sosiri o telegramă trimisă la București a anunțat fixarea țilei de ațil la 2 oare pentru ceremonia funebră. Cu trenul dela 11 oare dimineața a sosit primul ministru, dl Vernescu, ministru de finance, dl Esarcu, ministru de externe, dl general Barozzi, reprezentantul regelui, comisiunile senatului și camerei, delegațiunile mai multor consilii comunale din Moldova și câteva din Muntenia, cățiva reprezentanți ai presei și cățiva amici sau admiratori ai defunctului. Toți aceștia, care făceau un număr destul de mare, că 20 vagoane abia a putut

Datorița noastră a tinerei generațiuni este, ca să nu trecem cu ușurătate preste paginile istoriei noastre naționale; șe nu nesocotim lupta și ostentile acelor venerabili bătrăni, care de multe-ori cu pericolul vieții lor au susținut flamura naționalismului și a patriotismului. Să ne alipim cu căldură de povețele lor; să urmăim virtuților lor, ca pe această cale sufletele celor adormiți în Domnul să vadă cu bucurie, că urmașii lor nu numai merg pe calea arătată și deschisă de dînșii, dar' că cu puteri unite și cu multă iscusință cultivă focul sacru al naționalismului și al patriotismului. Ear' tot în acel timp bătrăni nostri, care s'au făcut vrednici de nemurire și care din îndurarea prevedinței încă până la o țil ne mai povățuesc și ne examinează pașii nostri, — să se convingă, că virtutea și sciința tinerei generațiuni sînt o dovadă despre trăinicia și consolidarea ideilor bătrănilor, care au pus temeliala tot ce avem, la tot ce există ca românesc.

Dacă actuala tinăre generațiune, care rîvnesc a ocupa locul bătrănilor, va scil a se afirma cu demnitate, va scil lucra în unire și în concordie; dacă va scil delătura patimile celor înclinați spre lucruri nesocotite și dacă prin cultură ne vom scil și ne vom lăsa conduși de vorbele testamentare ale bătrănilor, atunci și numai atunci vom scil păstra idealul generațiunilor bătrâne dispărute trucesc din mijlocul nostru.

În fața celor două proaspete morminte a nemuritorilor Ioan Brătianu și Mihail Kogălniceanu să ne descoperim capetele, să primim cu inimile sus la ceruri, făcend promisiunea, că amintirea lor o vom păstra din neam în neam.

să-l conțină cu multă greutate, cu cei care sosiseră încă de Duminecă, Lunii și Marți schimbasesc foarte mult aspectul Iașului. Nu auția, ca altădată numai limbajul enervat al Ovrelor, ci putem țice, că el se perdea cu desăvîrșire în mijlocul conversațiunii românesce de toate accentele și de toate dialectele.

Până la începerea serviciului, mulțimea visita metropolia și trecea în revistă sicriul încungiuțat de flori și de coroane, în care se aflau rămășițele pămăntesci ale aceluia, care se ducea dintre noi. Aspectul acestor rămășițe avea aerul nu tocmai plăcut. Ambomarea era foarte rău făcută. Se țice, că s'a alergat la economii meschine și din această cauză s'a făcut ambomarea numai ca să se facă. Lumea critică foarte mult acest fapt.

Ceremonia religioasă a început punct la 2 oare. Până atunci s'au depus toate coroanele, care se urcau aproape la o sută. Cele mai frumoase sînt cele trimise din Bucuresci de cătră regele, de cătră consiliul de miniștri, de cătră cluburi și societăți. Eată o parte din ele, pe care am putut să le luăm:

Societatea medicilor și naturalistilor din Iași; „Les etudiants roumains de Paris“; cu inscripțiunea: „Au grand patriot M. Kogălniceanu“; Marie, Leon, Pulcheri „A leur frere regretté“; consiliul jud. Roman comuna Drănceni, familia Stoljan, „Regrete eterne“; țeranii comunei Liteni, jud. Suceava, liberalii-naționali din Iași, jud. Covurlui, „Marelui patriot M. Kogălniceanu“; clubul tinerimii „Lui Mihail Kogălniceanu“; guvernul, creditul urban din Iași, camera de comerț din Botoșani „Regeneratorului României desorbită“; liceul din Iași, „Primului profesor de istoria patriei“, municipiul Iași „Lui Mihail Kogălniceanu“; A notre grand-père adoré, Lucie, Emil, Casimir, Gregorie Kogălniceanu, consiliul județului Fălciu, studenții universității din Bucuresci, corpul telegrafo-postal, comuna Botoșani, seminarul Veniamin, curtea de apel Iași, comuna Tirgul Frumos, Istraieții din Botoșani, tipografia, librării și publicisții din Iași, „Marelui om recunoscință“; corpul didactic din Botoșani, corpul didactic din Focșani, comuna Bacău, societatea presei, George Hermeziu, liberalii din Botoșani, școala fiilor de militari, comuna Iași, „Spre eternă memorie“, clubul liberal Bacău.

Dacia-România, societate de asigurare, consiliul general al județului Suceava, familia Jean-George Lecca, societatea academică „Junimea“ din Cernăuți, consiliul general Bacău, comuna Galați, corpul medical Botoșani, familia Gregorie Ghiani, funcționarii comerciali Iași, cetățenii armeni Botoșani, societatea dramatică din Iași, Academia-Română, adunarea deputaților, senatorul României, Catina (Kogălniceanu), universitatea din Iași, „Iubitului nostru părinte“, Constantin, Ioan, Vasilie, comunitatea armeană Iași, funcționarii comunali Iași, prefectul județului Iași, regele, curtea de apel Iași, tribunalul Iași, parchetul curții Iași, comunitatea israelită Iași, comunitatea israelită Moinesci, comunitatea israelită Vaslui, comunitatea israelită Dorohoiu, comunitatea israelită Bacău, comunitatea israelită Galați, — etc. etc. etc. Numărul coroanelor trece preste o sută.

La 2 oare a început serviciul religios. A oficiat metropolitul și episcopii de Vâlcea și Dunării-de-jos. La 2 oare și jumătate au

„Să sperăm, să credem, că D-șul pă „rinților nostri, care nu odată ni-a salvat pă „măntul și neamul chiar în oara peririi, nu ne „va lipsi nici acum de puternicul sau braț. „Să ne întărim cu iubire în încrederea, că „generațiunea jună va avă destulă inteligență, „patriotism și bărbăție spre a păstra și apăra „existența și drepturile României, intrunită și „organizată de generațiunea bătrână, nu fără „oareși-care trude și sacrificii“.

De această credință a fost condus marele Român și bărbat de stat în decursul întregii vieți, după-cum vedem la pag. XII, ed. II. din Letopiseșe.

Mort astăzi, în virstă de 74 ani, nu ne mai aparține nouș, ci istoriei. Aparținend istoriei, trebuie să țicem, că Mihail Kogălniceanu nu a murit, ci că a trecut de pe pămănt la cer, inserindu-și numele pe cele mai mărețe pagini ale istoriei României. A acelei Românie, despre care însuși țice: „Carea a făcut pentru mine ceea-ce n'a făcut pentru fiii sei cei mai ilustrii, dându-mi ocaziunea rară în viața tuturor bărbăților politici din toate terile și din toate epocole, de a pută seceră, înainte de a ajunge la bătrănețe, săminte ce în timpul tinereței am pus în pămăntul nașterii mele“.

De bărbatul, care cu modestie, dar' cu adevăr vorbește despre sine astfel, cu multă venerațiune să ne aducem aminte, urmându-i laboarei și virtuții sale. Ce ne împedecă, ca mulți dintre noi să continuem opera lui? Cei chemați, cu încrederea în D-șeu, continue.

Seghedin, 10 Iulie n. 1891.

(Prinsorea de stat.) Preotul Macaveiu.

început discursurile în biserică. Mai ăntău a vorbit metropolitul Moldovei și Sucevei. Sfinția Sa n'a țis nici un cuvânt despre Kogălniceanu, pare-că nici nu exista înaintea sa. Toată atențiunea sântului țiră s'a concentrat asupra unei cuvântări teologice, ni-a vorbit de spirit și de materie, de nemurirea sufletului și de răsplata ce așteaptă pe oameni în lumea cealaltă. Lumea trebuie să asculte și să tacă, căci ori-ce alte simțăminte trebuie să tacă, când se vorbește de Dumneșeu.

După Sfinția Sa au vorbit dñii: general Florescu, Urechii, Vizanti și D. Sturdza.

Toți din punctul lor de vedere au arătat capacitatea lui Kogălniceanu, lupta lui neprecurmată pentru binele țerii, activitatea sa cea mare și energia ce a desfășurat în diferite împregiuări, când țeara a avut trebuință de ele.

La 4 oare cortegiul a plecat spre cimiterul Eternitatea. Ulițele erau înșesate de lume, felinarele erau aprinse și cernite cu crep negru în partea despre uliță și cu tifon alb în partea despre trotuare sau clădiri. Înainte se aflau aceia, care duceau colivele, colacii și steagurile bisericesci. Aceștia provocau indignațiunea publicului prin miserabila lor îmbrăcăminte ruptă și unsuroasă, prin picioarele lor goale. Unii țiceau: De ce oare primăria nu a îmbrăcat cățiva sergenți civili să-i pună a face acest serviciu și a evita un asemenea scandal? Imbracă sergenți civili la alegeri și acum, când este o ceremonie așa importantă, umilește Iașul! Cu toate acestea lumea a fost silită să urmeze acei oameni, care în altă țeară vedendu-i ori-cine ar fi strigat: barbarie! Venia pe urmă clerul și două care încărcate cu coroane, oficerii, care purtau decorațiunile, carul funerar, dolul condus de fiii lui Kogălniceanu, soția lipsind din cauză de boală. Carul mortuar era încungiuțat de primarii comunelor rurale și de sătenii dela moșia Drănceni.

În urmă veniau apoi toate delegațiunile, toată lumea cealaltă, regimentul 7 de linie, regimentul 23 de dorobanți și câteva baterii de artilerie. Cortegiul era închis de genarmi călări. A asistat și un escadron de călărași.

La cimiter așteptau rămășițele mortuare o imensă lume. Cât este de mare curtea și întinderea cimiterului, nu o încăpea.

Acil a vorbit dl Palade. Cine va fi urmat încă, nu sciu, căci a trebuit să plec la gară, trenul pornind la 6 oare și 20 minute și ceremonia nu se sfirșise la 6 oare.

„Românul“.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Din părțile Aradului, 3/15 Iulie.

(Lipsa de o reuniune economică românescă în comitatul Aradului și de o revistă ori țiar economic la Români de sub coroana Ungariei. Causa căderii jurnalisticilor românesci.) Am veduț în mulți numeri ai prețuței foi „Tribuna“ o mulțime de articoli, — lungi și de cuprins felurit, — de prin părțile Aradului, nici unul însă nu s'a ocupat cu starea poporului plugar, ci tot cu „domni“. — Bine au făcut, de o parte căci au arătat lumii pe căteale așa numiților „domni“, dar' ar fi făcut și mai bine, dacă s'ar fi ocupat de starea economicilor, care pe țil ce merge progresează cu numărul și regresează în cele materiale.

Am tot așteptat, că doar' o peană mai dibace decât a mea se va apuca să descrie stările de pe la noi, dar' înzadar, căci nu s'a aflat nime. Se vede treaba, căci numai „vorbe“ sînt strigătele: „Să ajutăm pe plugarul român“, căci de fapte sîntem departe — Toate națiunile din patria noastră, ba chiar și din împregiuorul nostru au așa numitele „reuniuni economice“, conduse de inteligența și capii naționali, ba chiar și Români au prin unele comitate spre ex. în comitatele ardelenne, — care reuniuni, fiind conduse de bărbăți cu pricepere, aduc mare folos plugarului român.

Cine n'a cetit despre reuniunea economică din comitatul Sibiu, care face așa mare progres și ajută atât de mult Românilor de acolo? Numai noi Români cetim din comitatul Aradului, ba pot să țic și din comitatele vecine — stăm cu mâinile legate, nu facem nimic. Pot să țic cu drept cuvânt, după puținele mele experiențe, că nu este nici un ținut locuit de Români cu o poziție așa de frumoasă și acomodată spre economie ca ținutul Aradului. Document. Din 239 comune aflătoare în ținutul Aradului, 25 sînt cu locuitori străini și 30 cu locuitori mestecați, ear' restul comune curat românesce cu plugărie harnică și cu o mulțime de proprietari mari și mici. Din 239 comune numai vre-o 40 se află pe ținuturi muntoase cu pămănt puțin rōditor, celelalte cuprind ținuturile cele mai mănoase. — Nime însă nu se îngrijește de binele public, ci numai de al lui, și asta e o greșeală mare, căci menirea

noastră în lume este: cel tare să ajute pe cel slab și cel-ce are mult . . . să dea și celui-ce are puțin sau chiar nimic. Așa ar trebui să facem și noi, dacă ne ținem, că scim ceva, să spunem și celor-ce nu sciu, să ajutăm și pe aceia care nu se pot mișca dinlipsa forțelor fie spirituale, fie materiale. — Ar fi deci timpul ca să facem și noi ceva, pe terenul economic, căci, alții au făcut demult. — Dacă am avă și noi acești de pe la Arad atare reuniune economică, dela care poporul nostru se poată lua exemplu de căștig și cruțare, atunci n'ar sărăci în masa. După părerea mea reuniunea prin membrii sei și prin alte mijloace ar pută influența asupra plugarului român, încuragându-l și îndemnându-l la lucru . . . căci de va rămănu tot între împregiuările de ațil, nu sciu unde va ajunge. — Va peri cu totul.

Dacă cineva ar lua numai inițiativa, membri ar fi destui. Conducători încă ar fi, numai să începem la lucru. Avem și bărbăți români de specialitate în ale economiei, să-i luăm în mijlocul nostru, sau dacă nu ne îndestulim cu ei, să ne adresăm domnilor E. Brote și S. Barciannu, ca economisți recunoscuți de toți Români. Cred, că d-lor nu ne vor refusa. Să începem și vom vedă.

Fiindcă am vorbit de reuniuni economice, e la loc să țic ceva și despre țiarele economice, care la noi Români din Ungaria lipsesc cu desăvîrșire. Nu-i vorbă, s'a scris despre economie, mult-puțin, în toate gazetele noastre, dar' acele n'au ajuns până la păturile plugărimii. Ar trebui să avem un organ economic, care să fie scris în limbajul popular și să se ocupe numai și numai cu economia, bună-oară ca „Gazeta Săteanului“ din România, care până când avea trecere liberă la noi ne făcea servicii foarte mari. Ce bine ar fi, dacă am avă una și noi Români din Ungaria.

Las celor competenți să judece, că bine am țis.

Nici cu țiaristica nu stăm mai bine. În toată țiuva se poate ceti prin țiare, că cutare foaie a încetat din lipsa de abonenți, sau că cutare țiar ori revistă amenință cu încetare, dacă abonenții nu-și vor achita prețurile de prenumerare. — Aici e nodul gordian. Nu scii ce să țici!

Sîntem preste 3 milioane de Români în Ungaria și să nu putem susține 15—20 țiare și reviste; până când alte neamuri, în număr cu ceva mai mare decât noi, susțin de 10-ori atâtea țiare. — După părerea mea, decăderea țiaristice se poate atribui la următoarele: nepăsarea noastră de a ceti tot ce este scris românesce, mania de a face politica prea-prea și încă ceva.

Mai în anii trecuți apărea în Timișoara o foaie intitulată „Gazeta Poporului“, care la început era bunicică chiar și pentru plugari, ceea-ce vedend, eu am strănit la plugari să o prenumere, și au și prenumărat-o în 4 exemplare. Dar' să veți. Gazeta cea liniștită și-a eșit din sărite și a început a se certa mai cu un țiar, mai cu altul, ba mai fumegea, — se înțelege colaboratorii, — și atacuri personale și clevețe . . . A venit timpul pentru reînnoirea abonamentului, când fac atenți pe abonanții dela noi să înnoască abonamentul, dar' căt de surprins am fost, când 'mi-au răspuns: „O! dle, că nu mai aducem „Gazeta“, că n'avem ce face cu ea. Acolo numai de sfadă și de băteți cetesci . . . p'aceia nu dăm banii adunați cu atăta sudoare“ Ce să răspund? Am tăcut, căci am veduț, că au drept. La aparițiunea nrilor de Duminecă din „Gazeta Transilvaniei“ ear' am început a îndemna, și o și abonează, o companie și 2 indiviți în 3 exemplare, dar' mă tem, că și aceasta vor părăsi-o, căci de un timp lucrurile bune s'au lăsat afară și s'a dat loc, la udelor dăscălescoi referitoare la sporul făcut la examen. (?) Laudele nu sînt pentru oameni serioși, ci numai pentru prunci; ear' laude de aceste „Gazeta“ de Duminecă cuprind loc de o coală.

Baba „Gazeta“ a servit foarte mult și bine națiunii noastre, chiar și în timpurile de tristă memorie, ar fi bine, dacă și acum ar da la o parte laudele, și să încadreze în coloanele sale numai lucruri folositoare, atunci fie sigură on. redacțiunea ei, că iefințitatea, împresunată cu cuprinsul bogat și bun, o va răspândi și va ajunge și la vetrele cele mai srăace.

Dar' nu voui să mă abat dela obicei, ci numai în puține șire să arăt, că regresarea jurnalisticii, în o parte mică, se poate atribui și redactorilor, fiindcă dau loc în coloanele foii lor, la ori-ce țel de polemii. Cui îi place să se certe, certe-se acasă, dar' nu prin țiare.

Altă cauză și mai ponderoasă este: nepăsarea publicului român să cetească țiare românesce. De este vre-o națiune, căreia nu-i place să cetească gazete în limba ei, Români sciu, că o întrec. Noi mai bucurosi cetim gazete străine, decât pe ale noastre; iau de exemplu ținutul Aradului, unde se află inteligență mai multă și mai avută, ca și în ori-

care alt ținut locuit de Români, dar' pentru aceea să nu credeți, că veți afla Dumneșeu scie câte țiare românesce. Fie spre onoarea acelor ce le au, căci se pot număra pe degete. Mai bine s'au veduțe „Aradi Közlöny“, „Alföld“ etc., ba și „Eintracht“, „Calic“. Trebuie să se scie și aceea, că mulți nu țin nimic, și cu deosebire aceia se pot căuta între dñii preoți și învățatori. Nu m'aș mira, dacă ar avă venite și salare slabe ca în alte ținuturi, bună-oară ca în părțile ardelenne, unde rari sînt salarele preoțesci preste 600 fl. și cele învățătorești preste 300 fl. anual. În ținutul Aradului, — cu excepțiune în părțile muntoase, — puține locuri sînt, în care salarele preoțesci se fie sub 500 fl., ci se urcă la 800, 1000, ba și 1500 fl., ear' cele învățătorești 300—800 fl. ba și până la 1000 fl., însă pentru aceea în rare locuri veți afla atare „țiar“ ori atare carte literară. Ba mă mir că n'au perit mai demult. Atăta am avut de spus.

Mai am de spus în special învățătorilor din ținutul Aradului, fără deosebire de confesiune, că rău fac, că prea s'au dat la odichnă, și asta, adevă odichna cea mare sau pe românesce „lenea“ o fi cauza, de nu se pot susține 1 sau 2 reviste pedagogice în mijlocul unui corp didactic de preste 3000 de membri. Durere! P. V.

CRONICĂ

Vedua Principesa de coroană Stefania va merge pe la sfirșitul lunii acesteia la Bayreuth, spre a asista la reprezentațiile operi de acolo.

Contele Goluchowski, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei prelîngă curtea regală română, a plecat Joi din Bucuresci în străinătate în virtutea concediului ce a obținut.

Numiri. Ministru unguresc de finance a numit pe Mihail Tiberiu revisor de comptabilitate la direcțiunea financiară din Sighetul-Marmației. — Practicanți provizori de postă și telegraf au fost numiți de ministru ung. de comerț următorii: Eugen Simon, George Raț, George Țeran, Iosif Danciu și Ioan Crăciunel.

Transferare. Juții cercuali G. Zanăthy din Mezőtur și Dr. Iuliu v.ányfi din Abrud au fost la cererea pretransferați reciproc.

Consulate austro-ungare înzestrate cu advocați. Fole vineze publică o blicațiune a ministerului de externe des înzestrare permanentă a consulatelor ces. reg. din Constantinopol, Salonichi, Smyrna cu advocați. Acești advocați sculari au datorița de a apăra pretenziuni de drept ale supușilor austriaci și ungari. Calitatea acestora au fost numiți: în Constantinopol Dr. René Perri și Dr. Wilhelm ca de Adler; în Salonichi advocatul de acote C. Salem și în Smyrna Dr. jur. Stefan Pampichali.

Cursurile speciale pentru ampoiații de tren, postă și telegraf se vor începe cu 1 Septembrie nou în Budapesta și vor dura 10 luni.

Tot vine și nu mai vine! Cetim în „Budapesti Hirlap“: „Răspunul tinerimii maghiare la incriminările Românilor va vedă lumina în țilele aceste. Memorandul maghiar e gata deja de o săptămână și distribuțirea lui numai de aceea întârziere, pentru-că comitetul executiv voescce, ca să apară deodată cu memorandele în limba germană și franceză“.

Regularea cestiunii Țiganilor din Ungaria, — scrie „Ellenzék“, — după-cum promise un rescript ministerial, e aproape de prag. În timpul cel mai scurt va fi compus un astfel de proiect, care va face cu totul imposibilă impertinența mai departe a Țiganilor bandiți. — E și timpul, har Domnului, ca așa ceva să se facă!

Concert. Corul teologilor dela seminarul Andreian din Sibiu va arangia în Orăștie, Duminecă la 14/26 Iulie 1891 st. n., un concert în sala dela hotelul „La Leu“ (Csősz) cu următorul program: 1. a) „Zorirea“, cor de Attenhofer; b) „Die versunkene Krone“ cor de H. Bönicke. 2. „Frühlingsglaube“, solo pentru o voce de bas de Fr. Schubert. 3. „Vieța Țiganilor“, cor cu acompaniare de pian de R. Schumann. 4. „Cu trupul“, solo de bas cu acompaniare de cor de G. Dima. 5. „Potpourri de cantece românesce“, arangiat pentru pian de I. Murășan. 6. a) „Noaptea“, cor de Fr. Schubert; b) „Sânt soldat“, cor de G. Dima. 7. a) „Seara de Crăciun“ de F. v. Holstein, cîntec pentru o voce de bas cu acompaniare de pian; b) „Scii tu mândră“, de G. Dima, cîntec pentru o voce de bas cu acompaniare de pian. 8. a) „Serenadă“, cor de Marchner; b) „Hora ploaia“, cor de G. Dima. Începutul la 8 oare seara. Prețul intrării: locul I. 70 cr.; locul II. 50 cr.; parter 30 cr. Biletele de intrare se vînd în librăria „Minerva“ și seara la cassă. După concert petrecere cu dans.

Petrecere de vară. Tinerimea română din Monor și giur invită la „petrecere de vară“ ce se va arangia în Monor (comitatul Bistrița-Năsăud) Duminecă la 26 Iulie st. n. 1891 în grădina școlii fundatiionale sub scut sigur. Prețul intrării de persoană 1 fl., în

familie 80 cr. Venitul curat este destinat in favorul scoalei de fetite din Monor. Inceputul la 3 oare p. m. Pentru comitet: Ioan Marginean, președinte; Mihail Baciu, secretar; Simeon Beșan, vicepreședinte; Ioan Melian, cassar. NB. Suprasolvirile se vor primi cu mulțumită și se vor cuța pe cale diaristică. Preastimatele familii sunt avisate la provisiunea proprie.

Hymen. Dl Ioan Baiaș din Hațeg, proprietar în România, își va sberba cununia cu domnișoara Elena Brinduşă, fiica dlui Avram Brinduşă din Petroșeni, la 23 Iulie a. c. n.

Regina României a plecat în 16 l. c. la ameați din Sinaia în străinătate. M. S. este însoțită de generalul și domnișoara Teodori, domnișoara Văcărescu și de o suită de 4 servitori. Până la Predeal regina a fost însoțită de regele, de ministrul de interne Lascăr Catargiu și de ministrul de război generalul I. Lahovari. În Cluj, după cum cetim în „Kolozsvár”, trenul accelerat, cu care călătoria suverana României, a stat numai vreo câteva minute și pe la jumătate la 11 oare a plecat spre Budapesta. Aici regina a stat o zi, adevărat ieri, apoi și-a continuat călătoria spre Veneția, unde se va stabili pentru timp mai îndelungat în vila Daniello de pe piața „Sântului Marcu”.

Omorât de roatele trenului. Din Ried se împărțese: În 15 l. c. d. a. locotenentul de artilerie Anton Mayer, aplicat la despărțământul geografic din Ried, a fost în apropiere de stațiunea Peterskirchen sdruncinat cu desăvârșire de trenul de persoane nr. 617. După hărțile aflate la el se conchide o sinucidere, deoarece-ce părea a sta la îndoaie, dacă poate sau nu depune examenul școlii de război, al cărei frecuant era.

Timpul oarelor de zone la calea ferată. Cu 1 Octombrie a. c. n. se va introduce pe liniile ferate austriece și ungare timpul unitar al meridianului 15. Pe liniile ferate prusiene și bavareze acesta e introdus deja.

Emigrațiune în America. După un raport al consulului prim englez din New-York, în anul trecut au debarcat în portul new-York-ian 53.445 emigranți din Austro-Ungaria. Dintre aceștia 23.002 emigranți au fost din Ungaria. Va să zică monarhia noastră ocupă locul al patrulea între țările, care dau contingentul cel mai mare de emigranți. Înaintea noastră stau Germania, Anglia și Italia.

Dl George Simic, ministrul plenipotențiar srbesc prelungă Curtea din Viena, primind un concediu de 3 săptămâni, a plecat ieri la Marienbad. În absența sa afacerile legaționale le va conduce secretarul de legațiune Karlovac.

Prințul de Neapol, după-cum se teleafează din Roma, pleacă în 19 l. c. la onza, de unde, luându-și adio dela părechia gală italiană, va întreprinde o călătorie la Andra. Lordul Salisbury va aranja laffield în onoarea prințului de coroană italiană o mare festivitate de grădina, la care se vor invita mai mult de 2000 persoane.

Principele Bismarck a plecat în 16 l. c. d. a. cu soția sa și Dr. Chryssander din Hamburg la Schönhausen. Astăzi, în 18 l. c., principele va pleca la Kissingen, unde va petrece 2 sau 3 săptămâni.

Desmintire. O telegramă din Sofia cu data de 16 l. c. anunță, că scirea lătită de foile externe despre o inscripție făcută de ucigașii ministrului Belceff pe monumentul mormântului acestuia, este absolut neadeverată. Mai întâi de toate pe mormântul lui Belceff nu există nici un monument, ea” pe de altă parte în Sofia nu e cunoscut nimic despre o asemenea inscripțiune. Tot așa de neadeverată e scirea, că trei indiviți armați ar fi fost areștați în locuința ministrului președinte Stambuloff.

Denarul S-tului Petru. O telegramă din Roma anunță din nou descoperirea unei lipse de 3 milioane lire în administrația denarului S-tului Petru.

Grevă. O telegramă din Paris cu data de 15 l. c. raportează: Din 1522 amplioați ai tracțiunii liniei Paris-Lyon-Mediterrana, 578 s'au pus în grevă. După ameați 4000 de lucrători ai drumurilor de fer au votat greva generală, care este cu toate aceste îndoașă, deoarece-ce mașinistii, fochistii și alți amplioați ai tracțiunii nu iau parte la mișcare.

Un vapor cufundat. Din Anvers se raportează, că vaporul „Octavia” s'a cufundat în călătoria dela New-York spre Anvers. Detailuri încă lipsesc.

Conflict între corăbii. O depeșă din Londra (15 l. c.) anunță, că un conflict serios a avut loc pe coasta chiliană între corabia congressistă „Magellan” și mai multe corăbii ale președintelui Balmaceda; aceste au fost învinse. Două dintre ele au avut stricăciuni mari.

Exploziune pe vapor. Din New-York se teleafează cu data de 15 l. c.: Ieri, precând se descărca un vapor la Brooklyn, o ladă de dinamită a făcut exploziune. Doi hamali au fost ucigși, doi ofițeri de pe bord greu răniți. Vaporul, care sosise la Brooklyn spre a fi reparat, s'a cufundat la intrarea docurilor. Capitanul a fost arestat.

VARIETĂȚI.

(Examen juridic.) Profesorul ăcea unui școlar:

— Îmi închipuesc cazul, domnule, când ai avé dreptul asupra unei succesiuni importante. Ce ai face în regulă generală înainte de a o primi?

— Ce să fac? Aș face datorii, răspune școlarul.

(Haz.) Unul cu barba mică de tot se rade la un barbier.

— Te-am ras, sunt acum două luni, și nu 'mi-ai plătit încă.

— M'am ras cu gândul că se 'mi crească barba și tot nu 'mi-a crescut. Aș pute să te trag în judecată, pentru-că m'ai tras pe sfoară.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 18 Iulie n. Proiectul de lege despre jurisdicțiunea Curiei în afaceri electorale, prezentat astăzi de ministrul de justiție în casa deputaților, cuprinde următoarele: Competența Curiei în această materie va avé o durată de 8 ani dela intrarea în vigoare a legii. După aceea reintră casa deputaților earăși în competența sa relativ la afacerile electorale. Alegerea va fi nevalidă, având a se cere constatarea lucrului pe calea petițiunii: când deputatul pe timpul alegerii nu este alegibil; când distribue sau promite bani sau alte valori, sau favoruri materiale, sau când amenință cu detragerea vr'unui favor; când deputatul împedecă pe alegători prin forță sau amenințări dela exercicierea liberă a dreptului electoral; când deputatul la alegeri dă alegătorilor de mâncare și de beut; când deputatul în decurs de 3 luni înainte de alegere, cu scop de a influența rezultatul acesteia, provoacă în adunări publice cu graiul la comiterea de delictes și contraveniri, sau la neascultarea legii, când agită clasele sociale, naționalitățile și confesiunile la ură una contra alteia; când agită contra instituțiilor, a proprietății și a căsătoriei, sau când promite împărțirea proprietăților private și publice; când funcționarii publici silesc cu puterea oficiului pe alegători la votare sau la nevotare; când o parte din alegători, care voesc să voteze pentru alt candidat, sânt împedecați a veni la timp la locul de alegere; când din dispozițiunea conducătorului alegerii sau a altui organ oficial în decursul actului de votare se împedecă libertatea votului; când lista alegătorilor nu este legală, când alegerea se ține la timp și la loc nestabil în modul prescriș; când presidentul alegerii nu primesce toate candidările și când se fac alte greșeli de formă. Acei alegători, care din cauzele mai sus înșirate n'au putut sau n'au voit să voteze, au să fie numerați la constatarea majorității absolute, ca-și-când ar fi votat contra deputatului. Taxele de transport, care le stabilește municipiul, și încortelarea alegătorilor în locul de alegere nu se consideră de remunerățiuni. Asupra valabilității alegerii judecă Curia în senat de 5 membri. Partidele pot face obiecțiuni în contra hotărârii Curiei pe motiv, că juđii sânt interesați. În cazul acesta hotărăsece din nou o ședință compusă din două senate. Casa deputaților poate hotări în afaceri electorale: când Curia respinge petițiunea; când petițiunea este retrasă; când procedura se sistează neprezentându-se partidele. Dacă prin sentența Curiei se dovedesce, că în cutare cerc mituirile și tractamentele cu mănări și beuturi se întemplă în măsură mare, se poate decreta suspendarea dreptului electoral în respectivul cerc pentru durata ciclului de legislatură curent. Capitolul din urmă al proiectului conține diferite modificări și completări a legii electorale de până acum.

Budapesta, 18 Iulie n. Proiectul de lege despre jurisdicțiunea Curiei în afaceri electorale, prezentat astăzi de ministrul de justiție în casa deputaților, cuprinde următoarele: Competența Curiei în această materie va avé o durată de 8 ani dela intrarea în vigoare a legii. După aceea reintră casa deputaților earăși în competența sa relativ la afacerile electorale. Alegerea va fi nevalidă, având a se cere constatarea lucrului pe calea petițiunii: când deputatul pe timpul alegerii nu este alegibil; când distribue sau promite bani sau alte valori, sau favoruri materiale, sau când amenință cu detragerea vr'unui favor; când deputatul împedecă pe alegători prin forță sau amenințări dela exercicierea liberă a dreptului electoral; când deputatul la alegeri dă alegătorilor de mâncare și de beut; când deputatul în decurs de 3 luni înainte de alegere, cu scop de a influența rezultatul acesteia, provoacă în adunări publice cu graiul la comiterea de delictes și contraveniri, sau la neascultarea legii, când agită clasele sociale, naționalitățile și confesiunile la ură una contra alteia; când agită contra instituțiilor, a proprietății și a căsătoriei, sau când promite împărțirea proprietăților private și publice; când funcționarii publici silesc cu puterea oficiului pe alegători la votare sau la nevotare; când o parte din alegători, care voesc să voteze pentru alt candidat, sânt împedecați a veni la timp la locul de alegere; când din dispozițiunea conducătorului alegerii sau a altui organ oficial în decursul actului de votare se împedecă libertatea votului; când lista alegătorilor nu este legală, când alegerea se ține la timp și la loc nestabil în modul prescriș; când presidentul alegerii nu primesce toate candidările și când se fac alte greșeli de formă. Acei alegători, care din cauzele mai sus înșirate n'au putut sau n'au voit să voteze, au să fie numerați la constatarea majorității absolute, ca-și-când ar fi votat contra deputatului. Taxele de transport, care le stabilește municipiul, și încortelarea alegătorilor în locul de alegere nu se consideră de remunerățiuni. Asupra valabilității alegerii judecă Curia în senat de 5 membri. Partidele pot face obiecțiuni în contra hotărârii Curiei pe motiv, că juđii sânt interesați. În cazul acesta hotărăsece din nou o ședință compusă din două senate. Casa deputaților poate hotări în afaceri electorale: când Curia respinge petițiunea; când petițiunea este retrasă; când procedura se sistează neprezentându-se partidele. Dacă prin sentența Curiei se dovedesce, că în cutare cerc mituirile și tractamentele cu mănări și beuturi se întemplă în măsură mare, se poate decreta suspendarea dreptului electoral în respectivul cerc pentru durata ciclului de legislatură curent. Capitolul din urmă al proiectului conține diferite modificări și completări a legii electorale de până acum.

Viena, 18 Iulie nou. Astăzi s'a publicat ordinațiunea, prin care vămile de retorsione contra României se sistează. Ordinațiunea întră numai decât în vigoare.

Paris, 18 Iulie n. Ședința camerei a fost foarte animată. Toți ministrii au fost de față. Galerile erau îndesate de public. Ministrul de externe Ribot declară, că discuțiunile asupra cestiunilor externe sânt nefolositoare și de aceea guvernul cere, ca camera să delature interpelațiunea lui Laur. Camera a hotărât cu 319 contra 103 voturi amnarea interpelațiunii.

Bibliografie.

„Foaia Ilustrată”. Apare în editura „Institutului Tipografic” în fiecare Duminecă. Redactor Dr. D. P. Barcianu. Anul I. Nr. 27 dela 7/19 Iulie 1891 are următorul cuprins: Cântece populare din giurul Sibiului, culese de F. Roșca. — Un sfârșit jalnic. Din vieața măiestrilor. De Ioan Popovici. — Afrodită. O povestire din vechia Elada. De Ernst Eckstein. Trad. din nemțesce. (Urmare.) — Nani, nani pușor! (Cu ilustrațiune.) — Biserică, școală și educațiune. — Literatură și soiniță. — Teatru musică și arte preste tot. — De toate și de pretutindeni. — Cronica săptămânii. — Ghicitori de Andron. — O întrebare. — Înviare de prenumerațiune.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Posturi vacante:

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Neutra. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de concipient de finance cl. II. la direcțiunea financiară din Eszék. A se adresa până în 20 Iulie n. la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept la judecătoria cerc. din Verebely. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept la tribunalul reg. din Zélau. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de profesor de desenul liber la școala reală din Dobrișin. A se adresa până în 5 August n. la autoritățile competente.

— Un post dervitor cl. II. la direcțiunea financiară din Sighetul-Marmației. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Bocșa. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de cancelist cl. II. la tribunalul reg. din Panciova. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de cassar de dare cl. III., unul de controlor cl. III. și unul de servitor cl. II. la direcțiunea financiară din Careii-mari. A se adresa până în 31 August n. la autoritățile competente.

— Un post de practicant de concipient la direcțiunea financiară din Timișoara. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant de concipient la direcțiunea financiară din Odorheiu-săcuesc. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călimdarul zilei.

7/19 Iulie 1891.

Italian: Toma
regorian: Aurelia
Soarele: răsare 4.31, apune 7.37

Buletin meteorologic.

Sibiu, 18 Iulie n. 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcțiunea vântului, Observații. Row 1: 723.4, -0.9, +17.0, +23.8+15.2, NV.

Din țeară 16 Iulie n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul (direcțiune, tăria). Rows for Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 18 Iulie n.

Hotel „Neurthrer”. D. Karaneci și A. Draskovits din Murăș-Oșorheiu D-na Forer și d-na Deinigen din Budapesta Jakob, din Budapesta. Jamnitz și Drath din Viena, comercianți.

Hotel „Melzer”. Scheiber, cu soția, din Simsig. A. Schäffer, comerciant din Radna-Lipova. Victor Kate, student din Alba-Iulia. E. Schulhof din Viena, F. Prohivinsky din Wolsberg, comercianți. Iulu Kusche, Hugo Menzel, Paul Henschel și Carol Heinrich, turiști din Breslau. Stefan Kalman, cu soția, profesor din G.-Sânt-Miclăuș.

Economic.

Comerciel de mărfuri al Ungariei în 1890. După constatării biroului statistic al țerii importul de mărfuri al Ungariei în a doua jumătate a anului trecut s'a urcat la 155.980 bucăți și 10,386.207 măji metriche în valoare de 277,417.299 fl., ear' exportul la 25,664.244 bucăți și 23.641.882 măji metriche în valoare de 315,045.221 fl. Laolaltă importul și exportul s'au urcat la 50,682.978 bucăți și 58,084.183 măji metriche în valoare totală de 1.038,980.000 fl.

La exportul de cereale în viitoarea campanie. „P. Ll.” (nr. din 16 Iulie) scrie următoarele: După situațiunea comercială generală se poate privi de lucru hotărât, că probabil imediat după seceriș și îndată-ce marfa e gata pentru transport, se va desvolta o mai mare mișcare în grâu, deoarece-ce în locurile de consum indigene și din străinătate provisiunile de specii mai bune sânt foarte tare împușinate și trebuie înlocuite prin noue transporturi. Și orzul, care pune în perspectivă un prisos îmbelșugat, se exportează imediat după-cum se scie din experiență în cantități mai mari. Din aceste motive deja în săptămâna viitoare se vor ivi probabil la institutele de transport pretensiuni mai mari cu privire la prestațiuni urcate, ceea-ce de nou ar trebui scos la iveală. În această direcțiune s'au luat deja măsuri corăspunđtoare, pentru-că deja la ancheta ce s'a ținut de curând la inițiativa ministrului nostru de comericiu s'a dat din partea reprezentanților institutelor de transport asigurarea și prelungă aceea s'a constatat, că în urma înmulțirii parcului materialului rulant al căilor ferate ungare, precum și al celor alăturate la aceste, precum și în urma lărgirii institutelor și a echipării mai bune în stațiunile principale de încărcat și de descărcat cu magazine coperite apare asigurată o transportare ușorată, event. o aședare din când în când de cantități mai mari. Căile ferate de stat ungare, cu rețeaua lor de comunicațiune ce dominează țeara întregă, au la aceasta misiunea principală și dispozițiunile acelora se vor ușura prin aceea, că acum au fost luate în primire și liniile căii ferate de stat austro-ungare, prin ceea-ce s'a făcut posibilă o împărțire și folosire corăspunđtoare a întregului parc al materialului rulant și dirigiarea transporturilor pe liniile cele mai apte. Aceste toate produc liniștirea, că neivirea de calamități de transport și pedeci ce influențează păgubitor transacțiunile în export de astădată nu e de temut și comercial între toate împregiurările poate conta la o dezvoltare normală a comunicației, mai ales, că și navigațiunii pe Dunăre și fluviile laterale ale aceleia îi stau la dispoziție mijloace de transport mai multe. Nu voim a întrelăsa să înregistrăm acest fapt liniștitor, spre a risipi orice-ineoaleă existentă încă și a pune în lumină adevărată deplina capabilitate de prestațiune a institutelor noastre de transport, la ceea-ce avem deplina convingere, că faptele corăspund deplin presupunerilor îndreptățite după starea lucrurilor.

Un inimic al viilor. Lui „Pester Lloyd” i-se scrie din Pojon: În podgoriile acestei împregiurimi, în care până acum s'a purtat o luptă relativ norocoasă în contra lățirii preste măsură a filoxerei, s'a ivit de nou un al doilea inimic înfricoșat al viței de viie, care amenință a nimici tot ce a mai rămas cruțat de filoxeră, dacă nu se va lucra cu cea mai mare energie în contra lățirii sale mai departe. Acest inimic e specia cunoscută sub numele de „Peronospora” a celui mai periculos parasit. Peronospera se ivesce în podgoriile de aici în așa măsură mare, încât abia dacă există vreo viie, care să fie rămas cruțată de ea. Efectul ei asupra viței e necoonditionat mortal, deoarece-ce frunza se îngălbinesce iute, cade și vâlastarul se uscă. Ca un mijloc probat în contra Peronosporei se fac stropiri cu vitriol de aramă și soluțiune de peatră acră. Reuniunea viticolă de aici și-a dus deja mai multe stropitori de aceste, care se vor da viticultorilor mai săraci, deoarece-ce prețul procurării acelora e binișor de mare.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de râmători în Steinbruch. În 16 Iulie n. s'au notat: unguresci bețrâni grei 42— cr. până 43— cr., unguresci grei tineri 44½ cr. până 45— cr., de mijloc 46— cr. până 47— cr., ușori 48— cr., până 50— cr., marfă țerănească grea 42— cr., până 43— cr., de mijloc 45— cr. până 46— cr., ușoră 47— cr. până 49— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito srbesci grei 46½ cr. până 47— cr., transito de mijloc 47— cr. până 47½ cr., transito ușori 48— cr. până 48½ cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Iulie n. 1891.

Table with columns: Săminte, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. (dela, până). Rows for Grâu, Bănățenesc vechiu, Grâu dela Tisa, etc.

Table with columns: Produse divarșe, Soia, Cursul. Rows for Som. de trif., Oleu de rap., Uns. de porc, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 18 Iulie n. 1891.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci, Camp, vând.

Bursa de Budapesta.

Din 16 Iulie n. 1891.

Table with columns: Renta de aur ung., Obligățiunile desp. regalilor, etc.

Bursa de Viena.

Din 16 Iulie n. 1891.

Table with columns: Renta de aur ung., Obligățiunile desp. regalilor, etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with columns: 28 Iunie st. v., Renta română amort., Oblig. de stat, etc.

Pentru redacțiunea responsabil: Andreiu Balteș.

Spre binevoitoarea luare aminte!

După ce conform ordinațiunii Înalțului ministru reg. ung. de comerț cu începere de la 15 Iulie a. c. s'a introdus **repausul de Dumineca**, avem onoarea de a face atent pe onoratul public, că în **saloanele noastre de ras și frizat Dumineca și în sărbători** va pute fi servit numai până la 12 oare la ameași, ear' după ameași numai la locuințe. Spre încungiurarea eventualităților am luat cu consimțământul tuturor hotărârea, de a nu merge după ameași în zilele de sărbătoare nici la locuințe, excepționând baturile sau festivitățile generale.

[1100] 2-2

Friserii sibiieni.

Serviciul de studii și construcțiuni: căi ferate, șosele și poduri al ministerului lucrărilor publice din **România** face cunoscut, că are necesitate de

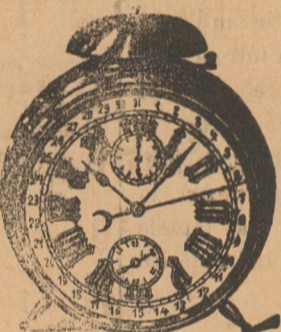
[1084] 22-25

Ingineri

eșiți cu diplome sau certificate din unele din **scoalele tehnice: Viena, Berlin, Paris, Bruxelles, Gand, Zürich etc.** și să fie de naționalitate **Români** sau cel puțin să cunoască limba română.

Amatorii de a fi angajați pe unul, doi sau mai mulți ani, sunt rugați a trimite Serviciului în **București, Strada Minerva nr. 16** propunerile cu o copie legală după diplomă sau certificate, cu indicațiunea naționalității, etății, timpului servit și anume la ce lucrări.

Prețul
fl. 2.95

Cu Călindar
fl. 3.75

[1083] 11-50

Ciasornic cu mecanism pentru deșteptat, anker, noaptea luminător, înalt de 18 centimetri, căsulia de metal nicelat.

EMIL MAYER,

fabrica de ciasornice,

Wien, I., Bauernmarkt 12.

Ciasornice cu Cuc, căsulia frumos sculptată, minutar de os, cu mecanism, care bate ceasurile **fl. 8**. **Ciasornice Schwarzwälder** cu o față de porcelan de **7 policari**, bate oare întregi și jumătăți de oare **fl. 3**. **Ciasornice cu mecanism de deșteptat**, automate jux, prima **fl. 4**. **Ciasornice cu pendulă 1 metru în lungime**, umblă 8 zile, cu un scrin bogat în sculptură **fl. 9**, cu sonerie **fl. 11**, cu sonerie și 2 ponduri **fl. 15**, cu 3 ponduri, sonerie și mecanism cu repetiție **fl. 25**, cu mecanism de a umbla o lună de zile și cu călindar **fl. 25**. **Ciasornice de argint** anker pentru domni având toate 3 capacurile de argint **fl. 10**, cu o căsulia tare prima **fl. 12**, aceeași specie cu călindar **fl. 16**. **Ciasornice de argint** tula anker remontoir pentru domni ornate cu aur **fl. 17**, bregett spiral **fl. 21**. **Ciasornice de aur** anker remontoir pentru domni cu două capaceuri de aur și mâner oval **fl. 40**, capac dublu **fl. 50**, poleiat luciu, sau bogat în gravuri, toate 3 capacurile de aur **fl. 60**. **Ciasornice simple de metal** pentru domni **fl. 4**, prima **fl. 5**, cu capac dublu **fl. 6**, **ciasornice cu cuc și prepeleță**, sonerie și mecanism cu repetiție **fl. 18**.

Emil Mayer

dela 1 Noemvrie 1889 I., Bauernmarkt 12.

Lista cu prețurile fabricii pentru tot soiul de ciasornice de părete și de buzunar gratis.

[1085] 9-12

Casurile de abus înșelător ce se întâmplă cu marca „Zacherlin“-ului nu încetează! Firma I. Zacherl din Viena se vede din cauza aceasta silită, de a vesti în toate părțile, că ea plătesce în scopul împedecării unii atari necuviințe o remunerațiune de **100 fl.** ori-și-căru individ, prin ale căru informațiuni firma s'ar vedă pusă în pozițiunea, de a introduce cercetare judecătorească în cazul unui abus cu marca ei. „Zacherlin“-ul, — acest remediu recunoscut ca cel mai bun în contra tuturor insectelor, — nu trebuie să se schimbe cu praful comun de insecte, deoarece „Zacherlin“-ul este cu totul o specialitate proprie, care nicăiri și nici-odată nu există altcum, decât în sticle sigilate și provădute cu marca de scutire și cu numele „I. Zacherl“. Cine cere așadar „Zacherlin“ și primesce în locul acestuia praf în cornuri de hârtie sau cutii, — acela de sigur e înșelat. **Nobil se află:**

În Sibiu se capătă la domni:

J. B. Misselbacher sen.	Johann Billes.	Josef Jikeli.	Rud. Schuster.
Ludwig Fuchs.	Gustav Gürtler.	L. Kurovsky.	Josef Schwarz.
Fr. I. Wagner vorm.	Karl Herzberg, Apoth.	F. A. Reissenberger.	W. F. Morscher, Ap.
Const. Bugarsky.	G. W. Grohmann.	Andr. Göbbel.	Wilhelm Frank.
Jos. Wagner.	Franz Jahn Söhne.	Friedr. Homm.	R. Gardik.
C. A. Markowatz.	Gustav Kessler.	Mich. Mathias.	Jul. Ballmann.

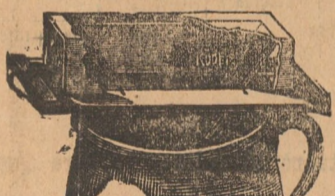
Mai departe se capătă în:

Abrud: Molnár Árpád; Blaj: Herm. Engelmann, Leop. Heisikowitz, Sal. Sinberger; Brad: Farkas & Söhne; Orăștie: M. G. Zobel, Németh János, N. Vlad, Apoth., J. Wallepag; B-Huedin: J. Beke, Supka & Veres; Baroth: Brandstätter Sándor; Bethlen: Deák György; Bistrița: Kollmann & Keresztes, J. Keresztes, Franz Herberth, Carl Nussbächer; Borsec: Markovits Pirmann, Adolf Mátyás; Ciuc-Szereda: Göczy Árpád; Ciuc-Somlyo: Farkas Lajos; Dej: Burgovits és Rehák, Nich Ferencz, Ehrenkauff Ferencz, Jacobovits Imre, Péchy Mór, Roth Pál; Deva: Balogh Gyula, Alb. Schaller, Farkas & Stiene, Hirsch Adolf, Bordean Pál; Elisabetopol: Gust. Mühlsteffen; Făgăraș: Rich. Gleim, Apoth., M. A. Gräser, Apoth., J. Jánosch, Ieh Schul; Gyergyó-Szt. Miklos: Cziffra Franz & Fial; Hatég: Joh. Bats, Kéméndy Alb., B. Popovits; Cisnădie: Gust. Binder Apoth.; Cincu-mare: Jos. Hammer; Alba-Iulia: J. B. Misselbacher jun., Jul. Fröhlich, Apoth., Alb. Jakabfy, Mihely és Zsigin, Nagy József; Chezdi-Osorheiu: Kováts Ferencz, Jancso Géza, Csizsár Pál; Cluj: J. B. Misselbacher sen., Gergely Ferencz, Hirschfeld Sándor, Csiky Imre, Kaváts B. és fia, Csika Lukás, Pap Ernő, Somlyai László, Kónya Sándor, Bokros Adam, Barcsay Manó, Vikol Gergely, Joh. Wolff, Apoth.; Brașov: Heintz Wagner, J. L. & A. Hesshaimer, Heintz Zintz, Dem. Emerias Neff, Emil Poer, Carl Harth, Carl Irk, Franz Kelemen, Ap., Julius Müller, Carl Schuster, Teutsch & Tartler, N. Grädmayr, Ed. Kugler, Apoth.; Nocrich: Joh. Schneider; Murăș-Osorheiu: Kauppe & Eckwert, Dudutz János, Max Bucher, Beke József, Nagy Sándor, Apoth., Jos. Reichardspurger; Medias: Joh. Buresch jun., Carl Breckner, Fritz Kremer, L. R. Guggenberger; Sebeșul-săseș: Joh. Ohnitz, J. Lud. Binder, Joh. R. Rheinhardt; Aiud: Joh. Winkler, Lud. Bisztricsányi, Czirner József; Petroșeni: Stern & Pick; Simeria: A. Zeidner, Joh. Ferber; Cohalm: Ernst Wolff, Samuel Nagelschmidt's Erben; Șarcaia: F. Schnell; Sighișoara: J. B. Misselbacher sen., Jos. B. Teutsch; Gherla: Lengyel Odín; Reghinul-săseș: Hngo Czoppelt, Apoth., Carl Fronius, Gust. Rösler, Mich. Wächner, Emil Wermescher; S-S-Georgiu: Betyey Bálint, Molnár Jenő, Oetvös Pál, Sera István; Turda: Korvig János, Sam. Velitsch Sohn; Teaca: Carl R. Renner; Odorheiu: Otto von Sternberg, Gaál János, Gergely János, G. H. Riemer, Novák S. V.; Hunedoara: Tóth Ede, Franz Jahn, Apoth.

O măierişte

(consistătoare din o casă cu două încăperi, culină, grajd pentru 10 vite și o șură mare, apoi din o grădină mare cu pomi, cu dreptul de folosire a jumătate din poamele ce se află), e de închiriat.

A se adresa strada Bisericii (Kirchengasse) nr. 11, suburbii Iosefin. [1103] 1-

[1025] 20-20

Cluxe automate

pentru

cloțani și șoareci

de casă și de câmp,

prind săptămâni dealungul fără supraveghiere și garantează o stîrpire radicală. Se pot comanda cu prețul pentru cloțani fl. 2.—, pentru șoareci fl. 1.20, prelungă bani gata sau prin rambursă postală dela

KLOSS,

fabrică de novități patentate în Brünn.

Prospecte ilustrate despre cluxe și alte novități gratis și franco.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[979] 35

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1887 fl. 674,896.76	în a. 1869—1887 fl. 510,902.40
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
în a. 1890 „ 59,643.77	în a. 1890 „ 44,195.08
Suma fl. 813,550.84	Suma fl. 648,890.50

1,462.441 fl. 34 cr.

Conform bilanțului pentru 1890 fondurile de rezervă și garanție se urecă la

645.952 fl. 02 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (A. Schadt), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemate.